

RESANDE, a. 1. (egentl. part. pres. af *Resa*, II) Stadd på resa. *En r. handelsexpedit. Ett r. fruntimmer.* — S. c. Person, stadd på resa. *Tvenne r. Hôtel för r.*

RESANDE, n. 4. Handlingen, då något upp-reses. *En majstångs r.*

RESCONTRA, räskåntrra, f. 1. Räkenskaps-bok för personella räkningar.

RESCRIPT, se *Reskript*.

RESE, m. 2. pl. *resar*. Se *Jätte*.

RESEAPOTEK, réseapoték, n. 5. Samling af åtskilliga läkemedel, som medföras på resa, för att begagnas i händelse af behof. [*Resapotek*.]

RESEBESKRIFNING, f. 2. Beskrifning, som en resande författat om hvad han sett och erfarit under en resa, och om de händelser, som der- under mött honom.

RESEBESKRIFVARE, m. 5. Författare till en resebeskrifning.

RESEDA, reséda, f. 1. En vällyktande ört ifrån norra Afrika. R. odorata. *Gul r.*, se *Vau*.

RESEDAG, m. 2. Dag, på hvilken man reser.

RESEHJELP, f. 5. Penninghjelp till en resas företagande.

RESEINSPEKTOR, - - innspeäcktor, m. 5. (utalats i pl. — törär) Tulltjensteman, som har bevakningen i det inre af landet. [— *cor*.]

RESEN, resänn, a. 2. (egentl. om hästar, skämt- vis äfv. om människor) Utmerglad, utsulten.

RESENÄR, -- är, m. 5. (af *Ross*, häst) 1) (gam.) Ryttare. — 2) (oriktigt, genom missbruk eller okunnighet) Resande.

RESEREGLEMENTE, - - - männte, n. 4. Författning, hvarigenom bestämmes det antal hästar och det dagtraktamente, som tillerkännes statens embets- och tjenstemän vid deras resor i och för tjensten.

RESERV, resärrrv, m. 5. 1) Hvad som, till understöd för något annat eller ersättning vid förbrukning, förlust, besparas eller hålles i beredskap. — 2) a) Trupp, som vid slagning hålles i beredskap att användas till understöd för de i linien uppställda trupperna. — b) Trupper, bestämda att i nödfall understödja en arméafdelning eller ersätta lidna förluster. — *Ss. R-armé, -corps, -eskader, -trupper*, m. m. [— *serf*.]

RESERVANT, resärrrvannt, m. 5. En, som reserverar sig.

RESERVATION, resärrrvatschón, f. 5. 1) Förbehåll, undantag, vilkor. — 2) Förklaring, att man ej deltar i ett fattadt beslut.

RESERVERA, resärrrvra, v. a. 1. (lat. *Reservare*) Förbehålla, undantaga; bespara. — *R. sig*, v. r. Förklara, att man ej deltar i ett fattadt beslut.

RESERVFOND, resärrrvfånngd, m. 5. Penningmedel, som hålles besparade att användas i händelse af något oförutsedt behof.

RESERVMAST, resärrrvmást, f. 5. Se *Nöd-mast*.

RESERVOIR, resärrrvoar, m. 5. (fr.) 1) Förvaringsställe, förvaringskärl. — 2) Vattenbehållning, vattenbehållare. — 3) (anat.) Kärl i menniskokroppen, hvaruti någon vätska samlar sig.

RESETYG, n. 5. (gam.) Rytteri.

RESFÄRDIG, a. 2. Färdig till afresa.

RESGARN, n. 5. Ett slags nät, som utlägges för skålar och kan resas öfver vattnet.

RESHATT, m. 2. Hatt, som begagnas på resor.

RESIDENS, -- dá'nns, n. 5. o. 5. Säte för konung,

regering eller höfding; hufvudsäte. — *Ss. R-slott, -stad*.

RESIDENT, -- dá'nnt, m. 5. Ständigt sändebud, som blott besörjer sin furstes eller dess undersåtars enskilda angelägenheter på en ort.

RESIDERA, v. n. 1. (om furstar, o. s. v.) Hafva sitt hufvudsäte (på en ort). *Sveriges konung r-r i Upsala*.

RESIGNATION, resiggnatschón, f. 5. 1) Undergifvenhet, lålamod, sjelfförsakelse. — 2) Ett embetes nedläggande.

RESIGNERA, resiggnära, v. n. 1. Nedlägga ett embete. — *R. sig*, v. r. Med lålamod underkasta sig, finna sig i sitt öde. — *Resignera nde*, n. 4.

RESKÄMRAT, reskammrát, m. 5. En, som gör en annan sällskap på resan.

RESKAPPA, f. 1. Kappa, som brukas på resor.

RESKARTA, f. 1. Landkarta, der alla landsvägar och skjutsställen äro betecknade, stundom med angifvande af vägens längd för hvarje skjuts-håll.

RESKLÄDD, a. 2. Klädd i reskläder.

RESKLÄDER, 5. pl. Kläder, som begagnas på resor. — I samma mening brukas äfv. *Resklädning*, f. 2.

RESKOFFERT, reskäffärtt, m. 2. Väl be-lagen, vanligen med skinn öfverklädd koffert, som begagnas på resor.

RESKOST, m. 5. Se *Väggkost*.

RESKOSTNAD, m. 5. Den kostnad, som en resa medför.

RESKRIFT, -i'ppt, n. 5. o. 5. 1) Svar ifrån påfven på någon förfrågan i ett teologiskt ämne, hvilket svar sedan tjänar till efterrättelse eller lag. — 2) Svar ifrån en regerings-myndighet på förfrågan angående något riksärende. — 3) Skriftlig befallning, utfärdad af en högre myndighet till en lägre eller till en underordnad enskilt person. [*Rescript*.]

RESLIG, a. 2. (af *Rese*) Som har ovanlig kroppslängd. *En r. karl. R. gestalt, växt, kropp*. Man säger äfv.: *R-a träd*, o. s. v.

RESLIGHET, f. 5. Ovanlig längd. *Jfr. Reslig*.

RESLUST, f. sing. Lust för resor.

RESMILA, f. 1. Kolmila, der veden, som skall kolas, reses på ände, i en rund krets, så att det ena trädet litet lutar emot det andra.

RESMÖSSA, f. 1. Mössa, som begagnas på resor.

RESNING, f. 2. 1) Resande, uppresande. *R-en af en majstång*. — 2) Höjden af en ställning. *Häst, som har hög r.* — 5) (skepp.) a) Ett fartygs master, stänger, rår och tacklage med afseende på deras höjd öfver vattenytan. — b) Ett fartygs språng, eller hvad det är högre akter och för, än midskepps. — 4) (fig.) Uppror. *Svenska folkets r. emot Kristiern Tyrann*. — 5) (jur.) Ett afdömdt måls återupptagande af domstol till ny pröfning. — *Ss. (för sista bem.) R-sansökning, -sskäl, -sutslag*.

RESNINGSLINE, - - linje, f. 5. (skepp.) Den linie på ett fartygs ritning, som angifver resnings-språnget.

RESNINGSTRÄ, n. 4. (skepp.) Se *Följare*.

RESOLUTION, - - - tschón, f. 5. 1) Utslag, beslut. — 2) (gram.) Ett ords bestämning, genom angifvande af ordklass, konjugation, deklination, numerus, kasus, o. s. v.

RESOLVERA, v. n. 1. Gifva utslag, afgöra, besluta. *R. på en ansökning. R. öfver något*.